

вание и държатъ посока отъ з. къмъ ист. до 30° меридианъ; *Источни-тъ* се продължаватъ къмъ ист. и достигатъ до Срѣдне-Дунавска-та равнина. Западни-тъ Алпи се отличаватъ отъ други-тъ съ своя-та тѣснота. Срѣдни-тъ съ своя-та висота. Источни-тъ — съ ширина. Западни-тъ сж само отъ една планинска верига. Срѣдни-тъ въ западна-та частъ отъ двѣ успорядни вериги, къмъ сѣверъ — Бернска-та, къмъ югъ — Пенинска-та (най-висока, до 4500 ар.) на прѣдѣли-тъ ѝ съ западни-тъ Алпи е Монбланъ — най-висока-та планина въ Европа; тя има 6000 ар. височина. Въ срѣдня-та си частъ срѣдни-тъ Алпи иматъ една верига — Лепантинска-та, въ источна-та — нѣколко. Источни-тъ Алпи иматъ много успорѣдни вериги. — Между много-то *проходи*, кои-то има въ Алпийски-тъ планини, най-забѣлѣжителний е С. Гатардский. Пѣтица-та, кои-то водятъ прѣзъ тѣзи проходи, спускатъ се повече въ рѣчпи и езерни *долини*; отъ тѣхъ по-забѣлѣжителни сж: Рейска-та и Тичино, у С. Гатардский проходъ. Алпийски-тъ върхове сж покрити сѣкога съ снѣгъ и ледъ. По-забѣлѣжителни отъ тѣзи *ледници*, кои-то се спущатъ отъ Монблана е Mer de glaces. Алпи-тъ сж забѣлѣжителни 1) по това, че сж най-високи-тъ планини въ Европа; 2) по това, че държатъ главна посока отъ з. къмъ и. Отъ тѣхна-та голѣма височина излиза тази международна межда, що-то Италианецъ-тъ да се отличава отъ Френеца и Германеца; още отъ голѣма-та имъ височина и посока отъ з. къмъ ист. излиза голѣма-та разлика въ климата; къмъ ю. отъ тѣхъ растѣтъ маслини, а къмъ с. ги нѣма.

Алпи-тъ сж обиколени отъ три страни, като съ вѣнецъ, отъ други по-ниски планини. Источна-та частъ на тоя планински вѣнецъ правятъ карпатски-тъ планини, западна-та — Френски-тъ, а сѣверна-та — Германски-тъ.